

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 220.928 van 10 oktober 2012
in de zaak A. 204.287/XIV-34.120**

In zake : Eddy PAELINCKX
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Eric Van Der Mussele en Yolanda Van Den Bosch
kantoor houdend te 2000 Antwerpen
Stoopstraat 1/10
bij wie woonplaats wordt gekozen
eveneens bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Frank Van Leemput
kantoor houdend te 2012 Antwerpen
Molenstraat 53

tegen :

1. het OPENBAAR CENTRUM VOOR MAATSCHAPPELIJK
WELZIJN VAN ANTWERPEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Tom Peeters
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Mechelsesteenweg 27
bij wie woonplaats wordt gekozen

2. de VLAAMSE GEMEENSCHAP
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Tom De Sutter
kantoor houdend te 9000 Gent
Koning Albertlaan 128
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 2 april 2012, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van (1) “het besluit van het OCMW om op 18-3-2008 verzoeker ambtshalve te ontslaan” en (2) “de goedkeuringsbeslissing van de minister, waarbij hij het besluit van het OCMW van 18-3-2008 goedkeurde”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partijen hebben een nota ingediend.

Auditeur Iris Verheven heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 12 september 2012.

Staatsraad Stephan De Taeye heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Eric Van Der Mussele, die verschijnt voor de verzoeker, advocaat Tom Peeters, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en advocaat Tom De Sutter, die verschijnt voor de tweede verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Sofie De Doncker heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Op 20 september 2007 neemt de secretaris van het OCMW van Antwerpen kennis van mogelijke tuchtfeiten in hoofde van de verzoeker na lezing van een rapport van Ernst & Young waarin melding wordt gemaakt van onregelmatigheden bij het Departement Logistiek, Technisch onderhoud en Interventies, Dienst Technisch onderhoud en Interventies.

Diezelfde dag dient het OCMW van Antwerpen een klacht in bij de procureur des Konings te Antwerpen met betrekking tot de onregelmatigheden aangehaald in voornoemd rapport.

3.2. Op 2 oktober 2007 beslist de OCMW-raad van Antwerpen om een tuchtonderzoek op te starten, waarna de OCMW-raad op 22 januari 2008 beslist om een tuchtprocedure tegen de verzoeker in te stellen.

3.3. Op 20 februari 2008 wordt de verzoeker opgeroepen om te worden gehoord door de OCMW-raad van Antwerpen met betrekking tot twee tenlasteleggingen, te weten, enerzijds, de afwenteling van private aankopen op het OCMW en, anderzijds, het ontvangen van geld, “natura” of diensten vanwege de firma Winsol.

De hoorzitting vindt plaats op 18 maart 2008.

Diezelfde dag beslist de OCMW-raad van Antwerpen de verzoeker de tuchtstraf ontslag van ambtswege op te leggen. Dit is de eerste bestreden beslissing, die als volgt is gemotiveerd:

“(…)

Gelet op artikel 52 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de Openbare Centra voor Maatschappelijk Welzijn;

Gelet op titel XIV van de nieuwe gemeentewet betreffende de tuchtregeling;

Gelet op artikel 52 van het basisstatuut;

Gelet op de beginselen van behoorlijk bestuur;

Gelet op de beslissing van de Raad voor Maatschappelijk Welzijn van 2 oktober 2007 waarbij werd beslist een tuchtdossier op te stellen lastens de heer Eddy Paelinckx, werkleider algemene functie, geboren te Schelle op 25 februari 1953, wonende te 2845 Niel, Matenstraat 223, in dienst sedert 1 september 1971 en bepaald benoemd op 1 september 1973, stamnummer 17215;

Gelet op de beslissing van de Raad voor Maatschappelijk Welzijn van 2 oktober 2007 waarbij werd beslist een procedure tot preventieve schorsing op te starten lastens de heer Eddy Paelinckx;

Gelet op de beslissing van de Raad voor Maatschappelijk Welzijn van 11 oktober 2007 waarbij werd beslist om de heer Eddy Paelinckx preventief te schorsen voor een periode van 4 maanden met behoud van 80% van de wedde. Deze preventieve schorsing ving aan op 11 oktober 2007;

Overwegende dat Ernst & Young op 20 september 2007 een rapport heeft overgemaakt aan het OCMW van Antwerpen waarin Ernst & Young vaststelt dat de aankoopprocedure ten aanzien van de firma Winsol niet objectief wordt toegepast en er een gunstige vooringenomenheid bestaat ten aanzien van deze firma. Zo komt het regelmatig voor dat er slechts een minimumaantal potentiële leveranciers wordt aangeschreven. Het rapport merkt ook op dat er leveranciers worden aangeschreven die om geografische redenen niet kunnen concurreren met de firma Winsol die een vestiging heeft in Wilrijk. Bovendien concludeert Ernst & Young over de aankoopfacturen dat er relatief veel facturen zijn voor bedragen kleiner dan 5.500,00 euro. Ernst & Young besluit eveneens dat er aanwijzingen zijn dat OCMW personeelsleden financiële en materiële voordelen van de leverancier Winsol hebben genoten. De naam van Eddy Paelinckx wordt genoemd in dit rapport van Ernst & Young.

Overwegende dat het OCMW van Antwerpen op 20 september 2007 een aangetekend schrijven heeft verzonden naar het parket van de Procureur des Konings te Antwerpen, aangezien het OCMW als openbaar bestuur ingevolge artikel 29 van het Wetboek van Strafvordering verplicht is om aangifte te doen indien zij kennis krijgt van misdaden of wanbedrijven binnen haar organisatie;

Overwegende dat de Secretaris, Paul Van Gorp, in het bijzijn van de heer Marc De Bens, bestuursdirecteur, en mevrouw Annemie Marnef consultant rechten, de heer Paelinckx op 21 september 2007 op de hoogte heeft gebracht van het rapport van Ernst & Young. Aan de heer Paelinckx werd onmiddellijk dienstvrijstelling verleend;

Overwegende dat er op 2 oktober 2007 werd beslist om een tuchtonderzoek te voeren lastens de heer Eddy Paelinckx; dat onderzocht diende te worden welke rol hij heeft gespeeld bij de vermeende onregelmatigheden op de dienst Technische Onderhoud en Interventies van het departement logistiek;

Overwegende dat op 22 januari 2008 door de Raad voor Maatschappelijk Welzijn werd beslist dat er een hoorzitting in het kader van tucht dient georganiseerd te worden, om toe te laten de heer Eddy Paelinckx te horen over de hem ten laste gelegde feiten; om op die manier toe te laten dat de

Raad voor Maatschappelijk Welzijn een uitspraak kan doen over de ten laste gelegde feiten;

Overwegende dat de heer Eddy Paelinckx bij aangetekend schrijven van 24 januari 2008 werd uitgenodigd op de hoorzitting van 12 februari 2008 in het kader van de tucht; dat het verslag van de secretaris werd toegevoegd aan deze uitnodiging;

Overwegende dat de heer Eddy Paelinckx ter zitting uitstel vroeg van de behandeling van zijn dossier aangezien zijn raadsman in de onmogelijkheid was om de heer Eddy Paelinckx te vertegenwoordigen tijdens de hoorzitting van 12 februari 2008;

Overwegende dat er uitstel werd verleend aan de behandeling van het tuchtdossier van de heer Eddy Paelinckx, op voorwaarde dat de heer Eddy Paelinckx akkoord ging met en verlenging van zijn preventieve schorsing; dat de heer Eddy Paelinckx instemde met dit voorstel; dat bijgevolg uitstel werd verleend aan de behandeling van het tuchtdossier; dat de heer Eddy Paelinckx op 20 februari 2008 aangetekend werd verwittigd van het uitstel van de procedure;

Overwegende dat de heer Eddy Paelinckx bij aangetekend schrijven van 20 februari 2008 opnieuw werd uitgenodigd om te verschijnen tijdens de hoorzitting van 18 maart 2008; dat het verslag van de secretaris opnieuw werd toegevoegd aan de uitnodiging;

Overwegende dat de heer Eddy Paelinckx bij verklaring van 23 februari 2008 heeft verklaard aanwezig te willen zijn op de hoorzitting van 18 maart 2008; dat de heer Eddy Paelinckx in zijn verdediging werd bijgestaan door meester Frank Van Leemput, advocaat aan de balie van Antwerpen;

Overwegende dat het OCMW van Antwerpen wordt bijgestaan door de heer Tom Peeters, advocaat aan de balie van Antwerpen, dat deze de debatten bijwoonde en de raadszaal heeft verlaten alvorens de Raad tot deliberatie is overgegaan;

Overwegende dat de raadsman van de heer Eddy Paelinckx een schriftelijke conclusie heeft neergelegd;

Overwegende dat de heer Eddy Paelinckx geen openbaarheid van de hoorzitting wenst;

Overwegende dat de voorzitter alle aanwezige leden voorstelt bij de aanvang van de hoorzitting;

Overwegende dat niemand van de aanwezige personen tijdens de hoorzitting enig bezwaar maakt tegen de samenstelling van de tuchtcommissie;

Overwegende dat de heer Eddy Paelinckx op voorhand heeft opgegeven dat hij geen getuigen wenst op te roepen;

Overwegende dat het bestuur de heer Johan Engelen van Ernst & Young heeft opgeroepen als getuige;

Overwegende dat de voorzitter het woord heeft verleend aan de verdediging;

Overwegende dat de verdediging ten eerste stelt dat de heer Eddy Paelinckx ontkent ooit enige PR ontvangen te hebben; dat deze ten tweede stelt dat de heer Eddy Paelinckx wel een codeklavier van 68,25 euro en een zender van 196,12 euro heeft besteld bij Winsol en ook heeft gekregen, maar dat er nooit een factuur is gekomen en daarom dus ook geen betaling en ten

derde dat er in de loop van de jaren een aantal bestellingen bij Winsol zijn gedaan, zijn bekomen en ook betaald;

Overwegende dat de verdediging verwijst naar het verslag van de secretaris, meer bepaald naar de stelling van de secretaris dat een bestelling bij een leverancier van het OCMW een risico inhoudt; dat de verdediging stelt dat dit een kleine fout uitmaakt waarover geoordeeld zal moeten worden;

Overwegende dat de verdediging stelt dat alle andere aantijgingen ontkend worden door de heer Eddy Paelinckx;

Overwegende dat de verdediging stelt dat er in het dossier onvoldoende elementen aanwezig zijn om een tuchtsanctie uit te spreken; dat er nader onderzoek nodig is; dat dit nader onderzoek gebeurt door het parket; dat er na dit onderzoek slechts gepast geoordeeld kan worden;

Overwegende dat de verdediging stelt dat het onderzoek van Ernst & Young niet tegensprekelijk is en uit het onderzoek blijkt dat er nog bijkomend onderzoek nodig is;

Overwegende dat de verdediging stelt dat men rechtsgeldig kon beslissen over de preventieve schorsing, maar dat er wel onvoldoende bewijsmiddelen zijn om over een tuchtsanctie te kunnen oordelen;

Overwegende dat de verdediging vraagt om het resultaat van het gerechtelijk onderzoek af te wachten en in ondergeschikte orde verzoekt om slechts een lichte disciplinaire straf op te leggen;

Overwegende dat de heer Johan Engelen, onderzoeker bij Ernst & Young, wordt opgeroepen als getuige voor het bestuur;

Overwegende dat de heer Johan Engelen, op vraag van de voorzitter, een toelichting geeft over de bevindingen met betrekking tot de heer Eddy Paelinckx;

Overwegende dat de heer Johan Engelen stelt dat er werd vastgesteld dat er in de loop van de jaren verschillende, gratis/ niet-gefactureerde, bestellingen werden geleverd aan de heer Eddy Paelinckx; dat er daarnaast sprake is van de vermelding 'PR'; dat er privé een aantal aankopen door de heer Eddy Paelinckx werden gedaan;

Overwegende dat de heer Eddy Paelinckx ontkende dat er in de praktijk PR aan hem werd toegekend;

Overwegende dat de verdediging aan de heer Johan Engelen vraagt wie de handgeschreven opmerkingen heeft geschreven op de documenten van Winsol;

Overwegende dat de heer Johan Engelen antwoordt dat het gaat over orderbevestigingen, die intern bestemd zijn voor Winsol en extern voor de koper; dat de geschreven opmerkingen afkomstig zijn van een vertegenwoordiger van Winsol; dat de afkorting BVT staat voor buitenvertegenwoordiger; dat er soms de naam van Patrick Paenen vermeld staat op de documenten; dat de authenticiteit van de vermeldingen op de documenten door twee vertegenwoordigers van Winsol niet wordt ontkend;

Overwegende dat de heer Johan Engelen verklaart dat er twee gesprekken werden gevoerd met de heer Patrick Paenen; dat de heer Patrick Paenen verduidelijkte dat de term PR staat voor Public relations; dat dit gezien moet worden als een commerciële politiek in een bepaalde tijdsgeslacht: dat er in die zin gratis goederen werden geleverd aan personen;

Overwegende dat de verdediging aan de heer Johan Engelen vraagt of er werd onderzocht of de facturen overeenstemmen met de waarde van de afgeleverde producten;

Overwegende dat de heer Johan Engelen stelt dat de marktwaarde niet werd nagegaan aangezien de erbij horende creditnota zo was samengesteld dat dit niet mogelijk was; dat de marktconformiteit niet nagegaan kon worden omwille van het feit dat er een vermenging is van privé- aankopen, gratis niet-gefactureerde bestellingen en aankopen in functie van de taak van de heer Eddy Paelinckx bij het OCMW;

Overwegende dat de verdediging aan de heer Johan Engelen vraagt of er bij de heer Eddy Paelinckx thuis werd nagekeken of de zaken ook daar aan te treffen zijn;

Overwegende dat de heer Johan Engelen stelt dat dit niet gebeurd is aangezien het gevoerde onderzoek louter gebaseerd is op basis van documenten en interviews;

Overwegende dat de verdediging aan de heer Johan Engelen vraagt hoeveel het onderzoek door Ernst & Young gekost heeft;

Overwegende dat de heer Johan Engelen verklaart dat hij dit niet weet;

Overwegende dat een raadslid vraagt aan de heer Johan Engelen of het feit dat de bestelbons zich in het dossier bevinden de rechten van de verdediging schendt en wat de creditnota's zijn waarover Johan Engelen spreekt;

Overwegende dat de heer Johan Engelen verklaart dat hij zich niet kan uitspreken over de eerste vraag; dat de creditnota waarvan sprake is, door de heer Eddy Paelinckx werd voorgebracht, doch niet werd afgegeven; dat alle referenties van deze privé creditnota in het verslag van Ernst & Young werden vermeld, doch dat de reden van de creditnota niet in het verslag vermeld staat;

Overwegende dat de secretaris in zijn verslag van 20 februari 2008 heeft voorgesteld om de heer Eddy Paelinckx van ambtswege te ontslaan;

Overwegende dat de Raad voor Maatschappelijk Welzijn een oordeel dient te vellen over de vraag of de heer Eddy Paelinckx private aankopen heeft gedaan bij de firma Winsol en hiervoor voordelen heeft ontvangen en over de vraag of er een vanuit de firma Winsol een PR-regeling werd voorzien voor de heer Eddy Paelinckx;

Overwegende dat de Raad voor Maatschappelijk Welzijn van oordeel is dat de heer Eddy Paelinckx vanuit zijn functie als werkleider algemene functie en verantwoordelijke voor het onderhoud van gebouwen binnen de sector Zuid, diende te weten dat het doen van private aankopen bij de firma Winsol, tevens leverancier aan het OCMW, grote risico's inhoudt;

Overwegende dat de heer Eddy Paelinckx vanuit zijn functie de behoefte aan leveringen vaststelt, contact opneemt met leveranciers en de administratie adviseert over de aangewezen leverancier; dat de heer Eddy Paelinckx, indien de bestelling minder bedroeg dan 5.500,00 euro en mits 3 leveranciers werden aangeschreven, zelf bestellingen kan plaatsen;

Overwegende dat de heer Eddy Paelinckx vanuit zijn functie als werkleider algemene functie en sectorverantwoordelijke de macht heeft om de firma Winsol naar voren te schuiven als favoriete leverancier, wat hem zeer kwetsbaar maakt voor omkoping/bevoordeling; dat hij vanuit zijn

functie een belangrijke schakel is bij de keuze van leverancier doordat hij de voorbereiding van het dossier doet en advies geeft over de meest geschikte leverancier; dat de minste inbreuk, hoe klein ook, het noodzakelijke vertrouwen in de heer Eddy Paelinckx als sectorverantwoordelijke schaadt; dat dit versterkt wordt door de vaststelling dat er zeer vaak wordt samengewerkt met de firma Winsol als leverancier;

Overwegende dat de Raad voor Maatschappelijk Welzijn dan ook van oordeel is dat de heer Eddy Paelinckx van deze positie misbruik heeft gemaakt om voordelen te ontvangen;

Overwegende dat de Raad voor Maatschappelijk Welzijn, op basis van de stukken uit het dossier, vaststelt dat de heer Eddy Paelinckx private aankopen heeft gedaan bij de firma Winsol en hiervan geen betalingsbewijzen kan voorleggen; dat dit handelt over de bestelling van een codeklavier van 68,25 euro; dat uit de stukken blijkt dat dit bedrag werd doorgerekend aan het OCMW; dat dit blijkt uit de documenten met ordernummer 07/77/0166/4 van 31 maart 2004, met ordernummer, 07/77/0222/4 van 30 maart 2004 en met ordernummer 07/77/0228/4 van 1 april 2004; dat dit bestellingen op naam van het OCMW blijken te zijn;

Overwegende dat de Raad voor Maatschappelijk Welzijn, op basis van de documenten die werden toegevoegd aan het tuchtdossier, vaststelt dat de heer Eddy Paelinckx een ontvanger en een minizender heeft besteld bij de firma Winsol voor een bedrag van 172,80 euro; dat de heer Eddy Paelinckx geen betalingsbewijs kan voorleggen van deze bestelling; dat uit het dossier blijkt dat deze bestelling werd verrekend met de dossiers met ordernummer 07/77/0166/4 van 31 maart 2004, met ordernummer 07/77/0222/4 van 30 maart 2004 en met ordernummer 07/77/0228/4 van 1 april 2004; dat de documenten met bovenvermelde ordernummers bestellingen op naam van het OCMW blijken te zijn;

Overwegende dat de Raad voor Maatschappelijk Welzijn, op basis van de documenten die werden toegevoegd aan het tuchtdossier, vaststelt dat de heer Eddy Paelinckx een vouwgordijn type Roman II heeft besteld; dat op dit order met nummer 07/80/0018/5 van 4 februari 2005 vermeld staat dat dit verrekend zal worden met een dossier van het OCMW; dat dit dossier ordernummer 07/01/0095/5 heeft;

Overwegende dat de Raad voor Maatschappelijk Welzijn, op basis van de documenten die werden toegevoegd aan het dossier, vaststelt dat er op document met ordernummer 07/07/7098/4 van 7 oktober 2004 vermeld staat '10% E. Paelinckx compenseren met aankoop gedeelte doss. 07/04/0189/4'; dat dit een dossier op naam van de heer Eddy Paelinckx blijkt te zijn;

Overwegende dat de Raad voor Maatschappelijk Welzijn, op basis van de documenten die werden toegevoegd aan het dossier, vaststelt dat order met nummer 07/01/0204/2 van 27 maart 2002 op naam van het OCMW volgende vermelding bevat 'inbegrepen doss. 07/80/0039/2 en 07/80/0040/2 rollo's en vouwgord. (niet vermelden op factuur)'; dat deze ordernummers op naam van de heer Eddy Paelinckx blijken te staan;

Overwegende dat de Raad voor Maatschappelijk Welzijn van oordeel is dat de documenten niet voor betwisting vatbaar zijn, aangezien dit door twee vertegenwoordigers van de firma Winsol aan de heer Johan Engelen

bevestigd wordt; dat de heer Johan Engelen dit tijdens de hoorzitting ook zo verklaart;

Overwegende dat de Raad voor Maatschappelijk Welzijn van oordeel is dat de heer Eddy Paelinckx op geen enkel ogenblik tijdens de hoorzitting op ernstige wijze betwist dat de documenten onjuist zijn en dat hij voordelen ontvangen heeft; dat de Raad voor Maatschappelijk welzijn dan ook oordeelt dat de heer Eddy Paelinckx voordelen heeft ontvangen van de firma Winsol; dat de heer Paelinckx minstens erkent een codeklavier van 68,25 euro en een minizender en ontvanger van 172,80 euro te hebben besteld, maar nooit heeft betaald; dat de bewering, dat dit enkel was bij gebrek aan overhandigde factuur, weinig geloofwaardig overkomt;

Overwegende dat de Raad voor Maatschappelijk Welzijn van oordeel is dat de heer Eddy Paelinckx vanuit zijn precare positie als sectorverantwoordelijke de nodige stappen diende te ondernemen om een factuur te bekomen van de private bestellingen die hij deed bij de firma Winsol; dat nergens uit documenten blijkt dat hij deze inspanningen geleverd heeft;

Overwegende dat de Raad voor Maatschappelijk Welzijn, op basis van de documenten die werden toegevoegd aan het tuchtdossier, vaststelt dat er werd voorzien in een PR regeling ten gunste van de heer Eddy Paelinckx; dat PR staat voor public relations; dat dit aangetoond kan worden op basis van het document met ordernummer 07/77/0253/5 van 14 april 2005; dat ordernummer 07/77/0253/5 van 14 april 2005 melding maakt van volgende bedragen: 52,06 euro + 103,00 euro + 150,00 euro + 133,00 euro. Dat er bij 150,00 euro 'PR' vermeld staat; dat de factuur van dit order, bestemd voor het OCMW, vermeldt dat de eolisbox 103,00 euro kost en dat er voor werk en verplaatsing 335,06 euro wordt aangerekend; dat hieruit blijkt dat er 150,00 euro PR wordt doorgerekend aan het OCMW; dat de naam van de heer Eddy Paelinckx voorkomt op dit document; dat deze documenten voor zich spreken; dat de heer Eddy Paelinckx het tegendeel niet kan bewijzen;

Overwegende dat ordernummer 07/04/0339/4 van 15 oktober 2004 volgende opmerking bevat "10% voor aankoop materiaal E. Paelinckx"; dat dit document voor zich spreekt; dat de heer Eddy Paelinckx niet op geloofwaardige wijze het tegendeel kan beweren;

Overwegende dat uit de documenten uit het dossier blijkt dat de heer Eddy Paelinckx voordelen heeft gehaald uit zijn tewerkstelling binnen het departement logistiek, meer bepaald de afdeling Technische Onderhoud en Interventies, en dit op tweeërlei wijze, enerzijds via de PR- regeling en anderzijds via de voordeelregeling bij het doen van private aankopen; dat dit een inbreuk betreft op artikel 52 van het basisstatuut; dat artikel 52 van het basisstatuut bepaalt dat het de personeelsleden niet is toegestaan naar aanleiding of ter gelegenheid van de uitoefening van hun bediening geschenken, fooien of voordelen te aanvaarden;

Overwegende dat deze praktijk blijkt uit de documenten die werden toegevoegd aan het dossier; dat de Raad voor Maatschappelijk Welzijn dan ook oordeelt dat de heer Eddy Paelinckx een zware deontologische fout heeft begaan die zijn geloofwaardigheid als ambtenaar aantast, en een verdere professionele samenwerking onmogelijk maakt;

Overwegende dat het OCMW geen kennis heeft van enig strafrechtelijk onderzoek, op basis waarvan de zaak zou moeten worden uitgesteld, zoals door de heer Paelinckx wordt gesuggereerd;

Overwegende dat de Raad voor Maatschappelijk Welzijn van oordeel is dat bovenvermelde argumentatie een ontslag van ambtswege verantwoordt; (...)

3.4. Op 26 maart 2008 geeft het OCMW van Antwerpen zowel de verzoeker als de deputatie van de provincieraad van de provincie Antwerpen kennis van de eerste bestreden beslissing.

3.5. Na een bezwaar van 28 maart 2008 van de verzoeker keurt de deputatie op 24 april 2008 de eerste bestreden beslissing goed.

3.6. Op 30 mei 2008 tekent de verzoeker tegen het voormelde besluit van 24 april 2008 van de deputatie beroep aan bij de Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering.

3.7. Op 27 november 2008 beslist de Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering om het beroep van de verzoeker in te willigen.

3.8. Tegen de voormelde beslissing van 27 november 2008 van de bevoegde Vlaamse minister, dient het OCMW van Antwerpen een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad van State.

Bij arrest nr. 192.900 van 30 april 2009 verwerpt de Raad van State de vordering tot schorsing bij gebrek aan moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Bij arrest nr. 215.998 van 26 oktober 2011 vernietigt de Raad van State de voornoemde beslissing van de Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering van 27 november 2008.

3.9. Op 1 februari 2012 beslist de Vlaamse minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand de eerste bestreden beslissing goed te keuren. Dit is de tweede bestreden beslissing, die als volgt is gemotiveerd:

“(…)

Gelet op het arrest nr. 215.998 van 26 oktober 2011 van de Raad van State, ontvangen op 9 november 2011;

Gelet op het besluit van de deputatie van de provincie Antwerpen van 24 april 2008 houdende goedkeuring van het besluit van de raad voor maatschappelijk welzijn van Antwerpen van 18 maart 2008 houdende het opleggen van de tuchtsanctie van het ontslag van ambtswege van de heer Eddy Paelinckx, ter kennis gebracht van de betrokkenen op 19 mei 2008;

Gelet op de impliciete goedkeuringsbeslissing van de deputatie van de provincie van Antwerpen van 6 mei 2008;

Gelet op de beslissing van de raad voor maatschappelijk welzijn van Antwerpen van 24 maart 2008 houdende het opleggen van de tuchtsanctie van het ontslag van ambtswege aan de heer Eddy Paelinckx;

Gelet op het beroepsschrift van de heer Eddy Paelinckx van 30 mei 2008 tegen het besluit van de deputatie van de provincie Antwerpen van 24 april 2008, ontvangen door de beroepsinstantie op 2 juni 2008;

Overwegende dat op grond van artikel 53, §1 van de OCMW-wet een beslissing waarbij de tuchtstraf het ontslag van ambtswege wordt opgelegd, onderworpen is aan de goedkeuring van de deputatie; dat er geen bijzondere termijn is bepaald voor het verlenen van die goedkeuring, zodat artikel 110, lid 2 van de OCMW-wet van toepassing is;

Overwegende dat artikel 110 van de OCMW-wet het onweerlegbaar vermoeden instelt dat een ontslagbeslissing van de raad voor maatschappelijk welzijn door de deputatie is goedgekeurd, wanneer het betrokken personeelslid binnen de wettelijk vastgestelde termijn van 40 dagen geen of te laat kennis heeft gekregen vaneen uitdrukkelijk goedkeuringsbesluit; dat de beslissing van de deputatie van 24 april 2008 pas op 19 mei 2008 ter kennis werd gebracht van de betrokkenen; dat op dat ogenblik de wettelijk vastgestelde termijn verstreken was; dat derhalve de beslissing van de raad voor maatschappelijk welzijn van 24 maart 2008 impliciet is goedgekeurd op 6 mei 2008;

Overwegende dat een stilzwijgend tot stand gekomen besluit slechts aan de tuchtrechtelijk vervolgde ambtenaar kan worden tegengeworpen wanneer ze hem ter kennis is gebracht; dat die kennisgeving is gebeurd bij brief van 19 mei 2008; dat betrokkene beroep heeft aangetekend bij brief van 30 mei 2008, ontvangen bij de beroepsinstantie op 2 juni 2008 tegen de expliciete goedkeuringsbeslissing van de deputatie van 24 april 2008; dat dit beroep wordt geacht ook de impliciete goedkeuringsbeslissing van de deputatie van 6 mei 2008 tot voorwerp te hebben; dat het beroep derhalve ruim binnen de termijn van 15 dagen, voorzien in artikel 53, §3 van de OCMW-wet, werd ingesteld;

Overwegende dat volgens de oproepingsbrief van 20 februari 2008 van de tuchtoverheid de tenlastelegging ten aanzien van de heer Eddy Paelinckx bestaat uit twee delen; dat het eerste deel de afwenteling van private aankopen op het OCMW betreft; dat de tuchtoverheid oordeelt dat de betrokkene misbruik heeft gemaakt van zijn functie om private aankopen te doen; dat hiervoor een aantal concrete voorbeelden worden opgegeven en aangetoond; dat hem in tweede orde een Public-Relations (PR)-regeling door betalingen, in geld, producten of diensten, ten laste wordt gelegd; dat personeelsleden van het OCMW van Antwerpen nochtans in toepassing van het basisstatuut geen geschenken, fooien of voordelen mogen aanvaarden naar aanleiding of ter gelegenheid van de uitoefening van hun bediening;

Overwegende dat in het tuchtbesluit van 18 maart 2008 het overwegende gedeelte aanvangt met de verwijzing naar het verslag van Ernst & Young van 20 september 2007, waarin onregelmatigheden in aankoopprocedures door een niet objectieve behandeling van de firma Winsol, en met vooringenomenheid ten aanzien van die firma, worden vastgesteld; dat slechts een minimum aantal potentiële leveranciers wordt aangeschreven, evenals leveranciers die om geografische redenen niet kunnen concurreren met Winsol; dat er relatief veel facturen zijn voor bedragen kleiner dan 5.500,00 euro; dat uitdrukkelijk in het tuchtbesluit wordt vermeld dat in het rapport van Ernst & Young de naam van betrokkene wordt genoemd;

Overwegende dat verder in het tuchtbesluit wordt gesteld dat betrokkene zelf bestellingen plaatst indien deze minder dan 5.500,00 euro bedragen; dat erop gewezen wordt dat hij aldus favoriete leveranciers kan naar voren schuiven; dat erbij wordt opgemerkt dat wordt vastgesteld dat zeer vaak met de firma Winsol wordt samengewerkt;

Overwegende dat in het tuchtbesluit als overweging wordt vermeld dat de betrokkene vanuit zijn functie zeer kwetsbaar is voor omkoping en bevoordeling; dat de betrokkene had moeten weten dat het doen van private aankopen bij de firma Winsol, tevens leverancier aan het OCMW grote risico's inhoudt;

Overwegende dat zowel de heer Paelinckx tezamen met zijn raadsman, als de vertegenwoordigers van het OCMW door de deputatie werden gehoord op 24 april 2008;

Overwegende dat meester Van leemput aanvoert dat zijn cliënt de aantijgingen in verband met het ontvangen van een ongeoorloofde PR-regeling en de afwenteling van private aankopen op kosten van het OCMW ten zeerste betwist; dat hij enkel toegeeft dat hij zich een afstandsbediening voor een poort met codeklavier bij de firma Winsol heeft aangeschaft zonder dat hij deze heeft betaald; dat hij evenwel meermaals aangedrongen heeft op een factuur maar deze van Winsol nooit heeft ontvangen;

Overwegende dat de heer Eddy Paelinckx nalaat enig bewijs te leveren van zijn bewering dat hij om betaling heeft verzocht; dat het in elk geval onverstandig is dat betrokkene gratis materiaal ontving van een bedrijf dat levert aan het OCMW; dat het bovendien gaat om een firma die door betrokkene wordt bevoordeeld voor het uitvoeren van opdrachten bij het OCMW;

Overwegende dat de heer Eddy Paelinckx diende te weten dat het aanvaarden van dergelijke geschenken als een vorm van omkoping zou kunnen worden beschouwd; dat hij de afstandsbediening dan ook had kunnen terugbrengen of op zijn minst een brief of e-mail had kunnen versturen met het verzoek een factuur voor te leggen;

Overwegende dat de verdediging stelt dat het OCMW zijn beslissing hoofdzakelijk steunt op een rapport van Ernst & Young, bedrijfsrevisoren; dat deze firma geen politionele bevoegdheden heeft en slechts een oppervlakkig onderzoek heeft uitgevoerd;

Overwegende dat Ernst & Young inderdaad niet de onderzoeksmogelijkheden heeft van de gerechtelijke diensten; dat het evenwel mogelijk was een grondig onderzoek te voeren op basis van het doornemen van de stukken uit de boekhouding van Winsol; dat op basis van die gegevens makkelijk kon worden vastgesteld dat de heer Eddy Paelinckx zijn boekje te buiten is gegaan;

Overwegende dat meester Van Leemput poneert dat het OCMW had dienen te wachten op de uitslag van het strafonderzoek;

Overwegende dat geen enkele wettelijke bepaling voorziet dat een bestuur dient te wachten op de resultaten van de strafrechtelijke procedure; dat het volstaat dat het bestuur zelf de nodige bewijzen aanbrengt met betrekking tot de tenlastegelegde feiten, wat in casu ook is gebeurd;

Overwegende dat is aangetoond dat het niet om een eenmalig feit gaat maar om veelvuldige misbruiken waarbij de heer Eddy Paelinckx zichzelf verrijkte door gratis goederen en diensten te ontvangen;

Overwegende dat de verdediging die aantijgingen op geen enkele manier heeft kunnen ontkrachten; dat de tenlasteleggingen correct, duidelijk en afdoende bewezen zijn;

(...)”.

IV. Regelmatigheid van de rechtspleging

4. De eerst na de betekening van het verslag van de auditeur door de verzoeker bij de eerste verwerende partij en zijn voormalige collega Herman Goris opgevraagde stukken, die aan de Raad van State bij brieven van 30 augustus 2012, 5 september 2012 en 10 september 2012 werden overgemaakt, dienen wegens laattijdigheid uit de debatten te worden geweerd.

V. Onderzoek van de vordering

5. Overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Ernst van de middelen

1. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

6.1. De verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van de artikelen 1 en 2 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen wegens een gebrek aan afdoende motivering. Er is volgens de verzoeker een gebrek aan onderzoek van de juistheid van de verweten tuchtfeiten. Voor het OCMW van Antwerpen en de tweede verwerende partij heeft de verzoeker de feiten betwist en gesteld dat nader onderzoek via de politie uitsluitsel zou geven. Het was volgens hem niet verboden dat personeelsleden bij dezelfde leverancier als het OCMW persoonlijke aankopen deden. De eerste bestreden beslissing stelt enkel dat de betrokkene de aantijgingen niet ernstig betwist. Daar waar de Vlaamse minister het beroep aanvankelijk heeft ingewilligd, stelt de tweede bestreden beslissing thans dat “Ernst en Young een grondig onderzoek kon voeren in de boekhouding van Winsol”. De verzoeker stelt dat er allerminst een duidelijk verhaal en duidelijke zwaarwegende beschuldigingen ten zijnen aanzien zijn. Een onderzoek van de tuchtoverheid was noodzakelijk, gelet op de seponering van het strafdossier. Het enig te weerhouden feit uit het strafdossier betreft een aankoop van een elektrische deuropener waarvoor geen factuur is gevonden. Enkele andere (beperkte) aankopen bij Winsol vormen geen tuchtinbreuk omdat het nergens binnen het OCMW is

bekendgemaakt, noch verboden was om privé bij Winsol te kopen indien dit geschiedt met factuur, en zelfs met de gebruikelijke kortingen zoals die ook voor andere derden gelden.

Beoordeling

6.2. Wat betreft het betoog van de verzoeker dat de eerste bestreden beslissing ten onrechte stelt dat hij de aantijgingen niet ernstig betwist, terwijl hij ze voor de tuchtoverheid heeft betwist en heeft betoogd dat een nader onderzoek via de politie uitsluitsel zou geven, moet worden vastgesteld dat de eerste bestreden beslissing het volgende vermeldt :

“(…)

Overwegende dat de verdediging ten eerste stelt dat de heer Eddy Paelinckx ontkent ooit enige PR ontvangen te hebben; dat deze ten tweede stelt dat de heer Eddy Paelinckx wel een codeklavier van 68,25 euro en een zender van 196,12 euro heeft besteld bij Winsol en ook heeft gekregen, maar dat er nooit een factuur is gekomen en daarom dus ook geen betaling en ten derde dat er in de loop van de jaren een aantal bestellingen bij Winsol zijn gedaan, zijn bekomen en ook betaald;

Overwegende dat de verdediging verwijst naar het verslag van de secretaris, meer bepaald naar de stelling van de secretaris dat een bestelling bij een leverancier van het OCMW een risico inhoudt; dat de verdediging stelt dat dit een kleine fout uitmaakt waarover geoordeeld zal moeten worden;

Overwegende dat de verdediging stelt dat alle andere aantijgingen ontkend worden door de heer Eddy Paelinckx;

Overwegende dat de verdediging stelt dat er in het dossier onvoldoende elementen aanwezig zijn om een tuchtsanctie uit te spreken; dat er nader onderzoek nodig is; dat dit nader onderzoek gebeurt door het parket; dat er na dit onderzoek slechts gepast geoordeeld kan worden;

Overwegende dat de verdediging stelt dat het onderzoek van Ernst & Young niet tegensprekelijk is en uit het onderzoek blijkt dat er nog bijkomend onderzoek nodig is;

Overwegende dat de verdediging stelt dat men rechtsgeldig kon beslissen over de preventieve schorsing, maar dat er wel onvoldoende bewijsmiddelen zijn om over een tuchtsanctie te kunnen oordelen;

Overwegende dat de verdediging vraagt om het resultaat van het gerechtelijk onderzoek af te wachten en in ondergeschikte orde verzoekt om slechts een lichte disciplinaire straf op te leggen;

(…)”.

Gelet op het voormelde, mist het middel, in zoverre wordt betoogd dat in de eerste bestreden beslissing wordt gesteld dat de verzoeker de aantijgingen niet ernstig betwist, op het eerste gezicht, feitelijke grondslag.

6.3. In zoverre de verzoeker naar de seponering van het strafdossier verwijst en daaruit afleidt dat er geen afdoende feitelijke basis is voor een ontslag, dient vooreerst te worden vastgesteld dat wanneer de feiten betwist worden, de Raad van State niet als rechter in hoger beroep heeft uit te maken wat naar zijn oordeel als de juiste toedracht van de aan de tuchtsanctie ten grondslag liggende feiten moet worden beschouwd. Hij dient echter wel na te gaan of de tuchtoverheid naar recht en redelijkheid tot haar voorstelling van de feiten is gekomen. Een tuchtstraf die op onbestaande of niet voldoende bewezen feiten is gegrond, is immers in rechte niet verantwoord.

De omstandigheid dat het openbaar ministerie de zaak heeft geseponerd, betekent voorts niet dat de feiten als onbestaande moeten worden beschouwd en evenmin dat de beoordelingsbevoegdheid van de tuchtoverheid op het stuk van de strafmaat beperkt wordt. De eenvoudige verwijzing naar de beslissing tot seponering vormt derhalve, op het eerste gezicht, niet het bewijs dat de tuchtoverheid niet naar recht en redelijkheid tot haar voorstelling van de tuchtfeiten is gekomen.

6.4. De verzoeker toont op het eerste gezicht geen schending van de artikelen 1 en 2 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen aan.

Het eerste middel is niet ernstig.

2. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

7.1. In het eerste onderdeel van het tweede middel voert de verzoeker de schending aan van het evenredigheidsbeginsel en van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

De verzoeker betoogt dat hij voor het OCMW heeft aangevoerd dat een straf van ontslag voorbarig was en in strijd met zijn rechten. De eerste bestreden beslissing beperkt zich echter tot de stijlformule dat de betrokkene een zware deontologische fout heeft begaan die verdere professionele samenwerking onmogelijk maakt en dat op die basis een ontslag verantwoord is en de tweede bestreden beslissing zegt niets over de toegepaste strafmaat, niettegenstaande de verzoeker had ingeroepen dat de te weerhouden feiten de strafmaat niet verantwoorden. Voorts betoogt de verzoeker dat niet met alle elementen en omstandigheden van het dossier rekening is gehouden. De verzoeker betoogt in dit verband in het bijzonder en woordelijk wat volgt:

“Zo is niet rekening gehouden met:

- die niet verbonden zijn met precieze gegevens uit het strafdossier die de ernst van de feiten zouden kunnen illustreren,
- die geen gegevens bevatten over de ondergeschikte functie van verzoeker binnen de aankoopdienst;
- die geen gegevens bevat inzake de beperkte weerslag op dienst, en nog minder ten aanzien van het publiek,
- die geen gegevens bevatten omtrent de onberispelijke dienst van verzoeker en dit al jaren lang.”.

7.2. In het tweede onderdeel van het tweede middel voert de verzoeker de schending aan van het gelijkheidsbeginsel. Hij verwijst in het bijzonder naar een op 1 september 2011 aan de Raad van State gerichte brief in de procedure gekend onder nr. A. 191.051/XIV-33.225, die hij in zijn middel citeert :

“(…)

De heer G.Dens (inspecteur) was pas met pensioen toen de feiten aan het

licht kwamen en het OCMW heeft zelfs geen actie ondernomen.

De heer L.Vermoesen (sectorhoofd centraal) die een paar maanden later met pensioen ging mocht die laatste maanden niet meer komen werken.

Het OCMW betaalde zijn loon verder tot aan zijn pensionering.

Er volgde geen actie van het OCMW

De heer E.Pauwels (sectorhoofd centrum)

Zelfde toelichting als voor de heer Vermoesen.

De heer H.Goris (sectorhoofd noord)

De provincie vond ontslag van ambtswege te zwaar voor de vermoedelijke feiten.

Het OCMW diende een ander strafvoorstel te doen maar heeft geen actie meer ondernomen. De heer Goris werd gemuteerd naar de stad Antwerpen.

Het OCMW heeft wel via de media laten weten dat de provincie sjoemelaars toelaat. De heer Goris gaat nu vanaf 1 september met pensioen.”.

Uit het voorgaande leidt de verzoeker af dat hij ongelijk is behandeld. De verzoeker wijst er voorts op dat hij slechts op het derde niveau binnen de aankoopdienst enige beperkte bevoegdheid genoot, dat hij enkel bevoegd was in de afdeling onderhoud en geen enkele bevoegdheid had binnen de afdeling ontwikkeling.

Beoordeling

7.3. In zoverre de verzoeker in het eerste middelonderdeel aanvoert dat het evenredigheidsbeginsel is geschonden en de bestreden beslissingen de toegepaste strafmaat niet motiveren en slechts stijlformules bevatten, moet vooreerst worden vastgesteld dat door de tuchtoverheid over de verhouding tussen de tuchtfeiten en de tuchtstraf discretionair wordt geoordeeld en de Raad van State zich bij de beoordeling niet in de plaats van de tuchtoverheid vermag te stellen. Er kan slechts sprake zijn van de schending van het evenredigheidsbeginsel wanneer een beslissing, waarvan vastgesteld wordt dat ze op deugdelijke grondslagen berust, inhoudelijk dermate van het normale beslissingspatroon afwijkt dat het ondenkbaar is dat enige andere zorgvuldige overheid in dezelfde omstandigheden die beslissing zou nemen.

7.4. De eerste bestreden beslissing motiveert de opgelegde sanctie als volgt :

“ (...)

Overwegende dat de Raad voor Maatschappelijk Welzijn van oordeel is dat de heer Eddy Paelinckx vanuit zijn functie als werkleider algemene functie en verantwoordelijke voor het onderhoud van gebouwen binnen de sector Zuid, diende te weten dat het doen van private aankopen bij de firma Winsol, tevens leverancier aan het OCMW, grote risico's inhoudt;

Overwegende dat de heer Eddy Paelinckx vanuit zijn functie de behoefte aan leveringen vaststelt, contact opneemt met leveranciers en de administratie adviseert over de aangewezen leverancier; dat de heer Eddy Paelinckx, indien de bestelling minder bedroeg dan 5.500,00 euro en mits 3 leveranciers werden aangeschreven, zelf bestellingen kan plaatsen;

Overwegende dat de heer Eddy Paelinckx vanuit zijn functie als werkleider algemene functie en sectorverantwoordelijke de macht heeft om de firma Winsol naar voren te schuiven als favoriete leverancier, wat hem zeer kwetsbaar maakt voor omkoping/bevoordeling; dat hij vanuit zijn functie een belangrijke schakel is bij de keuze van leverancier doordat hij de voorbereiding van het dossier doet en advies geeft over de meest geschikte leverancier; dat de minste inbreuk, hoe klein ook, het noodzakelijke vertrouwen in de heer Eddy Paelinckx als sectorverantwoordelijke schaadt; dat dit versterkt wordt door de vaststelling dat er zeer vaak wordt samengewerkt met de firma Winsol als leverancier;

Overwegende dat de Raad voor Maatschappelijk Welzijn dan ook van oordeel is dat de heer Eddy Paelinckx van deze positie misbruik heeft gemaakt om voordelen te ontvangen;

Overwegende dat de Raad voor Maatschappelijk Welzijn van oordeel is dat de heer Eddy Paelinckx vanuit zijn preciaire positie als sectorverantwoordelijke de nodige stappen diende te ondernemen om een factuur te bekomen van de private bestellingen die hij deed bij de firma Winsol; dat nergens uit documenten blijkt dat hij deze inspanningen geleverd heeft;

Overwegende dat de Raad voor Maatschappelijk Welzijn, op basis van de documenten die werden toegevoegd aan het tuchtdossier, vaststelt dat er werd voorzien in een PR regeling ten gunste van de heer Eddy Paelinckx; dat PR staat voor public relations; dat dit aangetoond kan worden op basis van het document met ordernummer 07/77/0253/5 van 14 april 2005; dat ordernummer 07/77/0253/5 van 14 april 2005 melding maakt van volgende bedragen: 52,06 euro + 103,00 euro + 150,00 euro + 133,00 euro. Dat er bij 150,00 euro 'PR' vermeld staat; dat de factuur van dit order, bestemd voor het OCMW, vermeldt dat de eolisbox 103,00 euro kost en dat er voor werk en verplaatsing 335,06 euro wordt aangerekend; dat hieruit blijkt dat er 150,00 euro PR wordt doorgerekend aan het OCMW; dat de naam van de heer Eddy Paelinckx voorkomt op dit document; dat deze documenten voor zich spreken; dat de heer Eddy Paelinckx het tegendeel niet kan bewijzen;

Overwegende dat ordernummer 07/04/0339/4 van 15 oktober 2004 volgende opmerking bevat "10% voor aankoop materiaal E. Paelinckx"; dat dit document voor zich spreekt; dat de heer Eddy Paelinckx niet op geloofwaardige wijze het tegendeel kan beweren;

Overwegende dat uit de documenten uit het dossier blijkt dat de heer Eddy Paelinckx voordelen heeft gehaald uit zijn tewerkstelling binnen het departement logistiek, meer bepaald de afdeling Technische Onderhoud en Interventies, en dit op tweeërlei wijze, enerzijds via de PR- regeling en anderzijds via de voordeelregeling bij het doen van private aankopen; dat dit een inbreuk betreft op artikel 52 van het basisstatuut; dat artikel 52 van het basisstatuut bepaalt dat het de personeelsleden niet is toegestaan naar aanleiding of ter gelegenheid van de uitoefening van hun bediening geschenken, fooien of voordelen te aanvaarden;

Overwegende dat deze praktijk blijkt uit de documenten die werden toegevoegd aan het dossier; dat de Raad voor Maatschappelijk Welzijn dan ook oordeelt dat de heer Eddy Paelinckx een zware deontologische fout heeft begaan die zijn geloofwaardigheid als ambtenaar aantast, en een verdere professionele samenwerking onmogelijk maakt;

Overwegende dat het OCMW geen kennis heeft van enig strafrechtelijk onderzoek, op basis waarvan de zaak zou moeten worden uitgesteld, zoals door de heer Paelinckx wordt gesuggereerd;

Overwegende dat de Raad voor Maatschappelijk Welzijn van oordeel is dat bovenvermelde argumentatie een ontslag van ambtswege verantwoordt; (...)"

7.5. Krachtens artikel 53, § 3, van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, oefent de minister, na hoger beroep tegen een goedkeurings- of niet-goedkeuringsbesluit van de deputatie, een goedkeuringstoezicht uit dat hem niet verplicht noch toestaat om in de plaats van het onder toezicht staande OCMW het hele tuchtonderzoek opnieuw te voeren en daarbij vast te stellen of de ten laste gelegde feiten bewezen zijn. Hij dient slechts na te gaan of het tuchtbesluit voor goedkeuring vatbaar is, dat wil zeggen of de raad voor maatschappelijk welzijn op grond van de voorhanden zijnde gegevens van de zaak naar recht en redelijkheid kon besluiten dat de ten laste gelegde feiten voldoende bewezen voorkomen en de opgelegde tuchtsanctie wettigen. De formele motiveringsplicht, opgelegd door de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, vraagt van de toezichthoudende overheid alleen dat ze in het toezichtsbesluit afdoende laat blijken waarom het kwestieuze tuchtbesluit haar goedkeuring verdient.

De tweede bestreden beslissing is als volgt gemotiveerd:

“(…)

Overwegende dat verder in het tuchtbesluit wordt gesteld dat betrokkene zelf bestellingen plaatst indien deze minder dan 5.500,00 euro bedragen; dat erop gewezen wordt dat hij aldus favoriete leveranciers kan naar voren schuiven; dat erbij wordt opgemerkt dat wordt vastgesteld dat zeer vaak met de firma Winsol wordt samengewerkt;

Overwegende dat in het tuchtbesluit als overweging wordt vermeld dat de betrokkene vanuit zijn functie zeer kwetsbaar is voor omkoping en bevoordeling; dat de betrokkene had moeten weten dat het doen van private aankopen bij de firma Winsol, tevens leverancier aan het OCMW grote risico's inhoudt;

(…)

Overwegende dat de heer Eddy Paelinckx nalaat enig bewijs te leveren van zijn bewering dat hij om betaling heeft verzocht; dat het in elk geval onverstandig is dat betrokkene gratis materiaal ontving van een bedrijf dat levert aan het OCMW; dat het bovendien gaat om een firma die door betrokkene wordt bevoordeeld voor het uitvoeren van opdrachten bij het OCMW;

Overwegende dat de heer Eddy Paelinckx diende te weten dat het aanvaarden van dergelijke geschenken als een vorm van omkoping zou kunnen worden beschouwd; dat hij de afstandsbediening dan ook had kunnen terugbrengen of op zijn minst een brief of e-mail had kunnen versturen met het verzoek een factuur voor te leggen;

(…)

Overwegende dat is aangetoond dat het niet om een eenmalig feit gaat maar om veelvuldige misbruiken waarbij de heer Eddy Paelinckx zichzelf verrijkte door gratis goederen en diensten te ontvangen;

Overwegende dat de verdediging die aantijgingen op geen enkele manier heeft kunnen ontkrachten; dat de tenlasteleggingen correct, duidelijk en afdoende bewezen zijn;

(…)”.

7.6. Uit voormelde motivering blijkt dat de Vlaamse minister de zienswijze van de eerste verwerende partij bijtreedt. Rekening houdend met de omschreven functie-inhoud, die door de verzoeker in de loop van de tuchtprocedure niet werd ontkend, komt het de Raad van State op het eerste gezicht niet als kennelijk onredelijk voor dat het O.C.M.W. en de Vlaamse minister door daaraan zijn goedkeuring te verlenen van oordeel zijn dat de verzoeker “een zware deontologische fout heeft begaan die zijn geloofwaardigheid als ambtenaar aantast, en een verdere professionele samenwerking onmogelijk maakt”.

Het eerste middelenonderdeel is niet ernstig.

7.7. Waar de verzoeker in het tweede middelenonderdeel de schending aanvoert van het gelijkheidsbeginsel, omdat hij tuchtrechtelijk wordt gesanctioneerd terwijl andere collega's sectorhoofden geen sanctie hebben opgelopen, dient vooreerst te worden vastgesteld dat het opleggen van een verschillende tuchtstraf aan twee ambtenaren die op dezelfde wijze bij dezelfde feiten betrokken zijn, strijdig is met het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel wanneer geen objectieve reden van diversificatie wordt aangetoond.

Uit het summiere betoog van de verzoeker en mede gelet op het gestelde onder randnummer 4, kan op het eerste gezicht niet worden afgeleid dat de bij name genoemde collega's op dezelfde wijze bij dezelfde feiten zijn betrokken als de verzoeker. Deze vaststelling volstaat reeds om de door de verzoeker aangevoerde schending van het gelijkheidsbeginsel af te wijzen.

Het tweede middelonderdeel is evenmin ernstig.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 10 oktober 2012, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

Stephan De Taeye,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Christophe Verhaert,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Christophe Verhaert

Stephan De Taeye